

5 baptist.dk

Nummer 5 | 2012 | 159. årgang
Udgivet af Baptistkirken i Danmark

Kirkeåbninger

Vild i varmen

– en glad sommertradition

Bethelkirken i Aalborg er med sit børnetilbud i sommervarmen tildelt titlen »Danmarks mest larmende menighed« – og selv om det ikke var ment som et kompliment, sætser de i Aalborg på at beholde den de næste mange år ...

[☰] [🗨️] Peter og Sanne Würtz

Som instruktør på DGI's sommerfodboldskoler erfarede et af Bethelkirkens medlemmer, at en ikke ubetydelig del af deltagerne kom, fordi de havde sociale og pasningsmæssige behov – og ikke kun for at spille fodbold. Denne iagttagelse delte vedkommende med en gruppe af engagerede børnedarbejdere, og man blev hurtigt og ikke særlig ydmygt enige om, at det behov kunne vi i kirkerne opfylde mindst ligeså godt som DGI.

Børnetilbud i sommerferien er på ingen måder noget nyt i Aalborgområdet. I en årrække har man i distriktet arrangeret en fælles børnelejr med stor succes. Dette koncept er imidlertid på retur på grund af mangel på ledere. Men der er gjort mange gode erfaringer, der kunne bygges videre

på. Et godt eksempel herpå er udfordringen omkring hjemve: På de førnævnte lejre blev der ofte grædt mange tårer omkring sengetid, hvilket tog meget medarbejdetid og toppen af begejstringen hos mange børn. Vi vedtog derfor, at vores sommerferietilbud skulle være med søvn i egen seng – en beslutning, nogle af de større deltagere senere fik os til at ændre på.

Fra snak til handling

En selvbestaltet gruppe (rekrutteret blandt såvel børnekirkemedarbejdere, spejderførere og andre interesserede ildsjæle) gik i gang med at booke menighedssalen, lave foldere, finde køkkenstab, købe grej og alt det andet, der behøves, når en kirke skal gøres ekstra børnevenlig.

Lidt naivt kørte vi rundt og indbød alle børnene i baptistmenigheder i og omkring Aalborg og troede derfor, at vi hurtigt ville nå det planlagte loft på 40 børn. Det har også vist sig, at vi hvert år nærmer os loftet, men heldigvis er flokken sammensat af børn fra mange andre sammenhænge end byens baptistkirker. Vi har, igennem de 6 år konceptet har kørt, haft børn fra stort set alle kirkesamfund beliggende i det nordjyske, og hvad allervigtigst er: Vi

har hvert år haft mange kirkefremmede børn, som gennem *VILD I VARMEN* har fået et forhåbentligt positivt billede af kirken og dens fællesskab.

Hvad og hvem

Hvert år har »lejren« et tema. »Biblens helte«, »Helt fra starten« – om skabelsen, »Vild i varmen i Afrika«, »Vild i varmen til OL« er nogle af de temaer, vi har haft. Staben, der på mirakuløs vis supplerer sig selv – ja du læste rigtigt, folk melder sig frivilligt! – sprudler altid af ideer, så vi hvert år må lade aktivitetsforslag overvinde.

» Præster og ungdomsmedarbejdere deltager aktivt som tryghedsskabende og troværdige voksne. «

Menighedens øvrige medlemmer bakker konceptet op ved kagebagning, små besøg i løbet af ugen, fotohjælp, økonomisk støtte fra privatpersoner og andet. Ligeledes har vore præster og ungdomsmedarbejdere taget aktivt del i afviklingen, ikke kun med forkyndelse, men også som tryghedsskabende og troværdige voksne blandt de mange nye børn. På landsplan har vi med glæde mødt stor velvilje i form af økonomisk støtte fra BBU.

En enkelt malurt

En malurt i bægeret har været enkelte – men meget vedholdende – naboklager, der går på, at vores børn alt for højlydt tilkendegiver, at de er glade! Sidste år sluttede klageren med at kære os som »Danmarks mest larmende menighed«. Denne titel satser vi ambitiøst på at beholde de næste mange år ...

Løn i sig selv

Man taler ofte om, at et job eller en opgave bærer lønnen i sig selv. Sådan er det med *VILD I VARMEN*: De deltagende børn

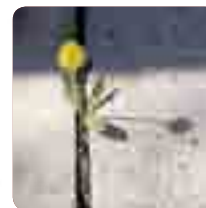
» Medarbejderstaben melder sig frivilligt! «

og deres forældre udtrykker udelt tilfredshed med deltagelsen, og for os medarbejdere har det hvert år været en velsignelse at få lov at lege, hygge, undervise, trøste, synge og ikke mindst grine og larme med menighedernes nu- og fremtid.

Tænder du på ovennævnte og får lyst til at lave noget lignende, er vi til rådighed med *know how*, og der er også mulighed for praktik, for der bliver givetvis også *VILD I VARMEN* i 2013.

Indhold **Kirkeåbninger**

Forsiden

[📷] Flickr

- 2 Vild i varmen**
– en glad sommertradition
- 5 Næste stop genbrugsbutikken?**
– leder
- 6 Holbæk**
– den hurtigst voksende menighed
– Lones logbog
- 8 BaptistKirkens partnerskaber i mission**
– et overblik
- 10 Mens du sov...**
– med Maja Andersen
- 12 Baptistisk menighedsforståelse?**
– baggrund
- 15 Set i bakspejlet**
– erfaringer med menighedsplantning
- 18 Det er skønt at føle sig velkommen**
– om samarbejde i Brovst
- 21 Kirke i en opbrudstid**
– interview med Stuart Murray
- 24 Vi prioriterer spirende liv**
– om at lukke for at åbne
- 26 Gør døren høj – Gør porten vid**
– forkyndelse
- 27 Vi gør Jesus relevant**
– samtale med Viggo Klausen
- 30 Cafépenge til Rumænien**
- 30 Døbte og døde**
- 31 To generationer taler ud**
– om sommerstævnet
- 34 Glimt fra Landskonferencen i Mariager**
– om missionsdrøftelserne
- 36 Menighed i fællesskab?**
– klumme

Redaktion

Lasse Åbom, redaktør
tlf. 2290 5628, lasseabom@gmail.com
Bente Jensen, tlf. 9829 3302, beje@events.dk
Hanne Kiel, tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Maria Klarskov, tlf. 3117 6277, mariakl@rskov.dk
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus

Trykkeri: V-Print, Holstebro

Oplag: 3.425

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre af gangen. Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 6: 19. oktober. Deadline 20. august.

Nr. 7: 7. december. Deadline 8. oktober.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Baptistkirken i Danmark Sekretariatet

Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nydøbte indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages på cd ved henvendelse til Sekretariatet.

Næste stop genbrugsbutikken?

– om kirkelukninger og kirkeåbninger

En tur rundt i det nordjyske sommerlandskab afslører stribevis af missionshuse og kirker omdannet til genbrugsbutikker, gallerier eller det, der er værre. Københavns Stift vakte opsigt, da man i foråret besluttede at lukke hele 17 kirker i den nærmeste fremtid. Man kunne tro, at kirkens fremtid er en lang fortælling om nedgang og opløsning, men det er ikke hele historien om kirken i Danmark.

[≡] Lasse Åbom

[📷] Flickr

Samtidig med nedgang og kirkelukninger ser vi nye menigheder, der springer op. Vi oplever gamle menigheder, der genoplives og vokser. Nye befolkninger kommer til landet og medbringer deres kirketraditioner, udfordrer vanetænkningen og mageligheden. Interessen for tro er større blandt danskere, end den har været længe.

Alt det fortæller os, at det kirkelige landskab i Danmark er i forandring. Det viser, at der er en anden fremtid for kirken end kirkelukninger og genbrugsbutikker.

Derfor sætter vi i dette nummer af *baptist.dk* fokus på menighedens fremtid. Vi spørger efter erfaringer, nye idéer og modige beslutninger, som kan være med til at forme fremtidens menigheder. Vi søger efter åbninger for kirken og åbninger i kirken, for vi tror stadig, at kirken har en rolle at spille og en opgave at løse.

Det kommer til at se anderledes ud. Vi kan ikke overleve ved bare at gøre, som vi altid har gjort. Vi må lære af dem, der har prøvet at gå nye veje, vi må lytte til både drømme og erfaringer, vi må turde satse, og vi må stå sammen.

Så åben bladet og åben kirken – der er meget nyt at lære begge steder!

Lones Logbog

Holbæk - den hurtigst voksende menighed

Holbæk Baptistmenighed er vokset med 41 pct. på kun tre år, fra 98 medlemmer i 2009 til 140 medlemmer i 2012. Det startede for 12 år siden, hvor menigheden besluttede at ville se positivt på tingene i stedet for at se problemer

[≡] Lone Møller-Hansen
[📷] Bente Hansen

For et par år siden sad der pludselig fem-otte unge på kirkebænken i Kløvermarkskirken i Holbæk hver søndag. Det var ellers længe siden, der havde været unge til gudstjenesten.

Det skyldtes mest, at en tamilsk familie med tre ressourcerstærke unge valgte den danske menighed i stedet for den tamilske. De var bl.a. meget musikalske, og de har siden været drivkraften til det internationale band »Kløverbanden«. De var vant til at gå i kirke hver søndag, og ville man mødes, så var det her!

Det er lykkedes

Inden da havde menigheden gradvist ændret sig. Otte år tidligere havde den været præget af tristhed, fordi de unge flyttede. Ved hjælp af Poul Asger Beck indså de, at de havde mange ressourcer, og så tog menigheden en beslutning: De ville se positivt på fremtiden og tro på mulighederne.

»Det er lykkedes«, siger menighedsrådsformand Finn Günther, som ellers indrømmer, at det er svært at planlægge: »Vi er altid bagefter, men vi er blevet rigtig gode til at tage imod nye mennesker. Det ligger i attituden, at man er velkommen.« Nu er der 18 forskellige nationaliteter i menigheden.

Det har også været en hjælp, at menigheden igennem 25 år har fastholdt fællesspisning hver onsdag. Dengang samlede man alle aktiviteter og møder, undervisning og spejderarbejde, onsdag aften – og så spiste man sammen først. Fx også spejderforældre. Nogle kom bare for at spise og gik bagefter. Men så en dag blev de og ville gerne snakke om, hvad det er at være baptist og den slags.

Vorherre sender folk til os

»Det er ikke altid præsten, der tager den samtale. Faktisk er rigtig mange parate til at tage over«, fortæller Finn og tilføjer: »Vi behøver ikke de gammeldags missionsuger. Vorherre sender folk til os, som vi så bare skal tage imod på en god måde.«

Menigheden har nu syv fællesskabsgrupper – den seneste oprettet efter et Alpha-kursus, hvor de otte deltagere var ved at gå i panik over, at det var slut.

Menighedens liv er kendetegnet af, at mange tager initiativer. En ældre dame døde og efterlod sig garn. »Jeg har aldrig set så meget garn i mit liv«, siger Finn. Nu er der strikkeklub en gang om måneden, hvor der bliver strikket til Afrika, trøjer, tæpper og huer. De fleste af mændene sidder og snakker imens ...

»Åben kirke« tirsdag eftermiddag er noget andet, »der er poppet op«. Det startede med, at sprogskolen efterlyste lektiehjælp. Der er en inspirerende video på www.baptistkirken.dk, som fortæller om dette tiltag. Her fortæller Inge-Lise Bornhardt, at »man overvejer at holde lukket juledag, men at der var åbent alle tirsdage i 2011.« »Vi håber at få ressourcer til også at have åbent torsdag«, fortæller menighedsrådsformanden.

65 på sommerstævne

I juni i år kom en brasiliansk familie. »De skal med på sommerstævne«, fortsætter Finn. Sidste år tjente menigheden 17.000 kr. på at have pølsevognen på stævnet. Pengene bruges i år på at hjælpe nogle af nydanskerne på stævne. Der kører en bus fra Holbæk til Mariager – og i alt deltager 65 fra Holbæk.

Christiane Jesus Cruz, 45, er en af brasilianerne. Hun kommer med sine fire

børn (3-15 år) hver søndag, selvom hun er flyttet til Slagelse: »Min far var baptistpræst i Brasilien, men jeg vidste ikke, at der var baptister i Danmark. Jeg er så glad for Kløvermarkskirken, at jeg gerne kører 43 minutter hver vej for at komme i kirke.« Christiane besluttede sig efter ganske få uger for, at hun ville med til Mariager. »Vi glæder os alle sammen«, siger hun.

To gange det sidste år har jeg besøgt Holbæk. Jeg bliver lige overrasket hver gang over den positive ånd, der hersker. Her er ingen problemer, kun udfordringer. Her er alle velkomne, virkelig!

BaptistKirkens partnerskaber i mission

Vi har de seneste 10 år arbejdet målrettet med at formulere og implementere en partnerskabsstrategi, der skal favne vores historiske missionsarbejde, lægge sig op af nutidens udviklingsmæssige tendenser og beholde vores missionsfokus. Sideløbende hermed har både det omgivende samfund og vores bagland ændret sig.

[≡][🗨️] Morten Kofoed

Partnerskab med søsterkirker

Partnerskaber med kirken i Afrika har været en bestanddel af vores arbejde lige siden, de første missionærer blev sendt til Burundi i 1928 for at evangelisere blandt lokalbefolkningen, lære dem at læse og skrive samt at højne sundheden. Vi har bygget sundhedscentre, skoler og kirker, uddannet sundhedspersonale, præster og evangelister. I begyndelsen kan man knapt tale om partnerskab, da kirkerne var styret af de danske missionærer. Med tiden fik kirkerne deres selvstændighed – i hvert fald formelt og organisatorisk.

Den økonomiske selvstændighed kneb det med, og de fleste kæmper stadig med dette.

Vi har partnerskaber med kirkesamfund, der i princippet deler vores syn på teologi og menneskesyn. I praksis er der dog store forskelle på, hvordan man fx opfatter præstens rolle og synet på kvinder. Partnerskabet har ændret sig fra at fokusere på at være (direkte) forkyndende til at støtte op om partnernes arbejde, så de er blevet i stand til at være relevant kirke i deres eget lokalsamfund.

Strategi for international mission

Vi ønsker være i mission. Det gælder de enkelte menigheder og fællesskabet. International mission skal være en integreret del af vores arbejde og et udtryk for den fælles mission, der foregår i menighederne, som det hedder i vores nuværende strategi. Baggrunden er, at vi er fælles om det, menighederne ikke selv kan løfte, ud fra tankegangen om, at »de fælles aktiviteter, er det, der binder os sammen«. Vi har de senere år fokuseret geografisk på Rwanda og Burundi, men vi vil tilpasse os baglandets ønsker, fx fra migrantmenighederne. Tematisk søger vi også at fokusere

på at blive gode på enkelte udviklingsmæssige områder.

Engagement i baglandet under opbrud

Vi oplever en vigende støtte til fælles aktiviteter samtidigt med, at menigheder i stigende grad engagerer sig i egne projekter og derfor skaber direkte kontakter uden om fællesskabet. Processen med en ny struktur og ledelseskift har bl.a. betydet, at fokus har ændret sig, og vores nuværende aktiviteter har været til debat. Vi oplevede en opbremsning i arbejdet, der indebar et stop for en vækststrategi med flere projekter og ansatte.

Som kirke mener vi at have en særlig rolle også i udviklingsarbejdet via vores komparative fordele, fx at kirken når ud,

Hospitalet i Musema. Bygget af danske baptister i 1940'erne.

Det nye hold studerende på præsteskolens i Rubura, Burundi. Danske baptister har støttet teologisk uddannelse siden missionsarbejdet begyndte i 1920'erne.

hvor ingen andre gør, og at kirkens plads i de afrikanske samfund gør, at der lyttes mere til den lokale præst end professionelle udviklingsfolk. Den hjemlige debat kunne også tolkes som et opgør med den øgede professionalisering af arbejdet – med mindre fokus på mission til følge. Status i dag er, at vi arbejder videre efter samme principper som tidligere, men med færre aktiviteter. Udfordringerne handler om at skabe forståelse for et fornyet indhold i partnerskaberne, og at samarbejdsformen i projekter er et middel – ikke et mål.

Ligeværdige partnere i nord og syd

Vores erfaringer med partnerskaber rækker langt tilbage. Vi kan glæde os over meget godt arbejde, ligesom vi kan se tilbage på turbulens i de længerevarende relationer. Årsagerne er flere, og de kan tilskrives

både os selv som kirke i mission og vores partnere i Afrika og Asien. Kultur, forventninger til et partnerskab og ikke mindst ejerskab til de fælles beslutninger er nogle af årsagerne. Erfaringen viser, at vi har været for ambitiøse i vores forventninger til partnernes kapacitet, og vi har ikke altid afstemt vores forventninger. Samtidigt har vi som kirke skullet agere i spændingsfel-

Ordination af nye præster oktober 2011.

tet mellem udvikling og mission – og vi har skullet balancere mellem sekulære donorerers krav og kirkelige givers forventninger.

Trods de rigtige intentioner i vores arbejde, har vi erfaret, at nok er det vigtigt med professionelle rammer og aftaler for samarbejdet, men det må ikke skygge for ejerskabet af en fælles vision og mission – ligesom vi altid må bruge tid på at lytte til hinanden og huske, at baglandet hos begge partnere skal involveres, informeres og inddrages i engagementerne, hvis vi skal bevare idéen om ligeværdige partnerskaber.

Støtte af byggerier har været en stor del af vores hjælp til vores partnere i Afrika. Herunder er det den nye sovesal på præsteskolens i Rubura, Burundi.

z Mens du sov...

Jeg drømmer om ...

Sommetider gør vores nuværende udfordringer det svært at sætte ord på, hvad vi i virkeligheden læn- ges efter som kristne og som kirke. Med serien »Mens du sov...« ønsker baptist.dk ikke at fokusere på kir- kens problemer, men at udfolde for- skellige baptisters drømme.

I dette nummer er det Maja Ander- sen fra Holbæk Baptistmenighed, der har taget udfordringen op.

Jeg drømmer om, at det arbejde, vi er ved at finde vej i som menighed, fortsat vokser og trives. Vi er i gang med at få venner med mange for- skellige nationaliteter, fordi vi en dag besluttede at lukke kirkens døre op.

[≡] Maria Klarskov og Maja Andersen

[□] Bente Hansen

Jeg drømmer om, at vi fortsat må være en menighed, hvor der er plads og tid til at dumpe ind – lige sådan som man er og føler sig.

Jeg drømmer om, at menigheden kommer til at fungere som en slags storfa- milie på trods af forskellighederne. Derfor håber jeg også på flere børnefamilier, som har overskud til at give ind i fællesskabet. Vi har alle brug for nogen at spejle os i, som er det samme sted i livet.

Gud giver gaver – og opgaver

Jeg er glad for, at det ser ud, som om Gud sender os mennesker, som er forskellige. Jeg drømmer om, at vi må blive ved med at

være en kirke, hvor der er brug for forskel- lige gaver og talenter. Nogle trives med at stå med de meget praktiske opgaver, andre med at stå for lektiehjælp og endnu andre med personlige samtaler og forbøn. Den kirke, jeg drømmer om, kan rumme det hele, og også at mennesker vokser i deres tro og tjeneste.

Det er dejligt at opleve, hvordan menig- hedens fællesskab formes og styrkes ved, at vi arbejder sammen om en mission. Jeg drømmer om, at alle de mennesker, som hører til storfamilien også må finde deres plads i arbejdsfællesskabet. Det er fantastisk, så mange gode samtaler man kan få, når man arbejder sammen, og jeg drømmer om, at vores flygtninge-venner også må blive en del af det menighedsliv. På den måde håber jeg, at vi kan være med til at styrke følelsen af at høre til i Danmark.

BaptistKirken, tror jeg, kan give nogen viden om, hvordan vi bedst gør. Det kan både være i form af undervisning og mate-

» Jeg drømmer om, at menigheden kommer til at fungere som en slags storfamilie på trods af forskellighederne. «

rialer. På sigt kan vi måske også indgå i et læringsnetværk med andre menigheder. Jeg drømmer om, at det forbliver organisk og ikke organiseret at være med i den åbne og rummelige kirke, jeg ser for mig.

Min kirke er din kirke

Jeg drømmer om, at kirken og tiden dér kan blive et mentalt pusterum for flygtningene, som i deres hverdage har meget at kæmpe med og spekulere på. Jeg drømmer om, at de mennesker, som er vores venner, finder et ståsted i kirken og i Danmark. I min drøm tør de være med på lige fod med resten af os. Vi skal være ligeværdige, og kirken skal være lige så meget deres, som den er min. Vi må alle forholde os ydmygt både til opgaven og menneskene, vi møder. På en måde føles det som om, vi famler os lidt frem, og det håber jeg faktisk, at vi bliver ved med. Jeg drømmer om, at vi aldrig bliver for sikre på, hvad vi laver. Der skal være rigeligt plads til, at Gud kan komme til med sin vilje.

» Der skal være rigeligt plads til, at Gud kan komme til med sin vilje. «

Baptistisk menighedsforståelse?

Det er smadderbesværligt! Men det er lige så godt, som det er besværligt!
At være baptistmenighed, altså. Jeg blev bedt om at skrive om baptistisk
menighedsforståelse. Lige noget for mig, der har været aktiv baptist hele
livet. Det viste sig dog snart, at det ikke var så let. Det vidste jeg nu godt,
for det er et livsvilkår for baptister, at det ikke er let at sige noget om, hvad
der er »baptistisk«. Det ændrer sig nemlig hele tiden.

[≡] Søren P. Grarup

[📷] Flickr

Dermed er vi straks tæt ved kernen af baptistisk menighedsforståelse. Vi har ikke – som mange andre kirkesamfund – en kirkefader, en pave eller anden kirkelig øvrighed, der fortæller os, hvad vi skal tro og mene og gøre.

Vi ønsker at forme tro, liv og fællesskab efter Bibelen alene med vægt på Ny Testamente – eller måske mere korrekt: Vi ønsker at tage pejling efter Jesus. Men hvordan gør man det 2000 år efter uden en »pave« til at fortælle, hvordan de gamle ord skal omsættes i nutidigt liv? Baptisters vej over den hurdle er, at det må vi *tale med hinanden* om. Dét er grundvæsentligt i baptistisk menighedsforståelse. Og det er ikke tilfældigt, at det er blevet sådan:

Hvilke briller?

Alle kirker hævder med rette, at de bygger på Bibelen, ligesom baptister gør. Men hvordan er kirkerne da blevet så forskellige? Det afhænger i høj grad af, hvilke briller man læser Bibelen med. Den katolske kirkes briller hedder »embedet og Kirken«. Luthers læsebriller hed »Guds

gratis nåde« (slet ikke dårlige briller!). Baptisternes briller blev »det kristne menneskesyn«. Ingen kirke har patent på sine briller, og næppe nogen kirke læser Bibelen med kun ét par briller.

Det kristne menneskesyn? – Den korte version lyder: Ethvert menneske er skabt i Guds billede og er potentielt Guds barn. Alle har lige og fri adgang til Gud gennem Kristus. Enhver har ansvar for sit eget liv og sin færden over for Gud og næsten – og derfor også medansvar for næstens ve og vel.

Tre ord sammenfatter

Disse briller kom ikke ud af den blå luft. Flere af anabaptisternes ledere på reformationstiden var ikke teologer, men uddannet på det ret nye humanistiske fakultet. Når vore danske ulærde aner i 1800-tallet – midt i en statskirkelig, barne-døbende sammenhæng – var i stand til at se bag om og trodse indgroede traditioner og i Ny Testamente få øje på troendes-dåben og de troendes fællesskab omkring nadveren, skyldtes det de holdningsmæssige strømninger, der løb gennem Europa fra den franske revolution. Revolutionen stjal sit kerneslogan fra det kristne menneskesyn: Frihed, lighed og broderskab.

Oversat tilbage til kristen tankegang bliver det »frihed, lighed og *fællesskab*« (»broderskab« er eksklusivt – »fællesskab« er inklusivt). De tre ord sammenfatter de tre sætninger om kristent menneskesyn ovenfor.

Ingen »paver«, tak!

I denne *frihed* kan ingen diktere andre, hvad de skal tro og mene – derfor ingen »paver«, tak! I denne *lighed* har ingen og intet ret til at stille sig imellem Kristus og den enkelte. Den enkeltes kendskab til ham og indsigt i hans vilje må tages seriøst. I dette *fællesskab* må vi hjælpe hinanden på vor vej stadig nærmere Gud. For ingen kan udgrunde endsige rumme Guds sandhed (Kristus) alene, og ingen kan omsætte den sandhed til jordisk liv alene.

Derfor er en baptistmenighed formet og styret gennem den ligeværdige og ansvarlige samtale. Det besværlige menighedsdemokrati må således aldrig forveksles med eller reduceres til (politisk) flertalsdiktatur.

Et forpligtende fællesskab

Den stærke vægtlægning på den enkeltes personlige relation til Gud, som også

vokser ud af dette menneskesyn og til alle tider har lydt i baptistisk forkyndelse, kan let forlede til individualisme og enegang.

Men et kristenliv med disse briller kan ret beset kun udfoldes i et *forpligtende* fællesskab.

Menighedens fællesskab bliver ikke til ved, at vi vælger hinanden efter egen smag eller teologi, men ved at den enkelte knyttes sammen med fællesskabets centrum, Kristus (den personlige relation), og knyttes til det liv, den tjeneste/mision, der skal udfoldes. Ligesom et cykelhjul med navet i midten (Kristus), fælgen yderst (opgaven) og egerne derimellem (os). Sådan er jeg en integreret del af menigheden.

»Kommer i«

For et par numre siden læste jeg i *baptist.dk* om NN, som »kommer i« X-baptistkirke. Nu kender jeg NN og ved, at hun er født, opvokset, døbt og har levet hele sit lange liv trofast og aktivt i den menighed. Hun er et dybt forpligtet medlem af den me-

nighed. Det er noget ganske andet end »at komme i«. Men sådan siger man i dag – og det varsler et ulykkeligt skred i menighedsforståelsen (for ord kan skabe, hvad de nævner).

Den kirke, jeg »kommer i«, er der i forvejen – defineret af en eller anden »pave« – og så kan jeg vælge at komme dér eller vælge noget andet, som passer mig bedre. Individualismen har sejret, fællesskabet har tabt. Men baptistmenigheden eksisterer ved, at du og jeg *er* der, lever med og tager del i samtalen og livet. Uden dette forpligtende engagement ingen menighed.

Meget mere kunne skrives om baptistisk menighedsforståelse – og det kunne også være på sin plads at berøre det ikke-nytestamentlige begreb »kirkesamfund«. Men disse få aspekter har jeg fundet væsentlige at bruge den begrænsede plads på lige nu. Og så i øvrigt – lad os *tale med hinanden* om det! Så går det ikke helt galt.

Set i bakspejlet

– erfaringer med menighedsplantning

Indenfor de seneste 25 år har BaptistKirken oplevet flere menighedsplantninger. Hvad var det bedste, det mest vellykkede, de gjorde? Hvad var den største fejl? Hvad er det gode råd til dem, der i dag overvejer at plante en menighed? Medlemmer, der har været med hele vejen, giver deres personlige overvejelser videre.

[≡] Hanne Kiel

[🗨️] Private

Fælles dynamisk vision er grundlaget

I 1987 dannedes Silkeborg Baptistmenighed med 29 medlemmer. Menigheden har i dag 44 medlemmer. **Jette Algot Skårhøj** har deltaget i hele forløbet. Hun siger: – Det bedste, vi har gjort, er det grundlæggende gode samtale-arbejde, vi havde med hinanden i opstart af den menigheds-kreds, som senere blev Silkeborg Bap-

Jette Algot Skårhøj, Silkeborg

tistmenighed. Vi talte med og lyttede til hinanden med stor respekt for hinandens forskellighed i baggrund og tankegang. Vi skabte en fælles vision for vores kristne fællesskab, havde en bred menighedsstruktur og høj grad af uddelegeret ansvar for vores aktiviteter i menigheden. Vi blev til en enhed – uden enshed.

– Vi har haft mange udfordringer undervejs. En af dem har været at fastholde en dynamisk fælles vision for vores menighed – især igennem de år, hvor mange fra opstartsgruppen flyttede, og mange andre nye menighedsmedlemmer kom til.

Egentlig blev vi en »ny menighed«, men uden en klart defineret fælles forståelse af menighedens struktur og vision. Vi kom alle med hver vores forskellige forståelse af, hvad vores menighed er og skal være. Denne forandring i menighedens udvikling blev ikke taget alvorligt i tide.

– Et godt råd til nye menighedsplantere: Lyt til hinanden, forstå og respekter hinandens forskellighed. Husk, at nye medlemmer giver »en ny menighed«, og den grundlæggende fælles forståelse af menighedens vision og funktion skal løbende afstemmes i hele fællesskabet.

» Det har selvfølgelig givet nogle skrammer undervejs, men jeg ville ikke have været det foruden! «

Per Bækgaard

Per Bækgaard, City Kirken

Hav tillid til Gud og følg dit kald

30 personer dannede City Kirken i 1990. Menigheden har i dag 88 medlemmer. **Per Bækgaard** har gjort hele rejsen med, og han udtaler:

– Det bedste, vi gjorde, var nok, at vi turde springe ud i det og troede på, at Gud var med i det at starte en menighed... Uden det – eller uden villigheden til at gøre ting på nye måder, at lytte og at være åben overfor andre i kernegruppen – så ville City Kirken ikke have været der i dag. Det har selvfølgelig givet nogle skrammer undervejs, men jeg ville ikke have været det foruden!

– Det sværeste, vi gjorde, var at prøve at holde flere samtidige gudstjenester med alt for få mennesker i opstartsgruppen. Når man kun er 25-30 personer i ker-

negruppen hvert sted, så er alle engageret hele tiden. Medmindre man vokser meget hurtigt, bliver det udmattende i længden.

– Til andre vil jeg sige: Hav tillid til Gud og følg dit kald, også hvis det er til menighedsplantning. Måden at starte på i dag vil nødvendigvis være anderledes end det, vi gjorde for 20 år siden. Pas på ikke at starte tidskrævende »kirkeaktiviteter« som at holde gudstjenester eller måske arbejde på at finde en bygning for tidligt. I må gerne være mere end 50, før I går »officielt« i gang! Og husk også børnene – faste søndags-aftenmøder passer ikke godt til en børnefamilie. Det er godt med en åbenlys måde, som børnene kan være med i kirken på, så det også er naturligt for dem at være engageret.

Forkyndende, sociale og »smittende« kristne

En gammel menighedskreds og et stort spejderarbejde var basis, da Esbjerg menighed blev dannet i 1994 med 30 medlemmer. I 2007 indgik de 57 medlemmer i Sydjyllands menighed, der nu har 62 medlemmer. **Thorkild Jensen** har været med hele vejen, og han siger:

– Alt har sin tid. Er lukning af en kirke altid en fiasko? Også hvis kirken har virket godt i en periode, hvor den er blevet kendt i lokalområdet som forkyndende og socialt inkluderende?

– Det mest vellykkede, vi har gjort, er uden tvivl opstart af spejderarbejdet.

» Bliv kendte i lokalområdet som forkyndende, sociale og »smittende« kristne. «

Thorkild Jensen

Thorkild Jensen, Sydjylland

Spejderkredsen gjorde os kendt i lokalområdet og banede vejen for menighedsstiftelsen i 1994.

– Det er svært at vælge én fejl ud som den største. Vi har været gode til planlægning og administration. Så gode, at vi et stykke vej har overset, at der også skulle være tid til hjemmenes funktion. Det har vi senere fået at vide – ikke mindst af vore børn.

– Mit råd er, at man skal begynde med at øve sig på at være lokalkirke, der hvor man bor. Vær »satellit-kreds« fra den nærmeste »moder-kirke«, og lad den klare alt det administrative, men sørg for at være selvstændige i alt, hvad I foretager jer. Brug jeres kræfter på at være og blive kendte i lokalområdet som forkyndende, sociale og »smittende« kristne.

Set i bakspejlet

Thomas Willer, Regen

» Selvom det er hårdt, så er det også fantastisk. «

Thomas Willer

En god discipelskabskultur

I 2006 dannede 40 unge i København menigheden Regen. I dag er der 85 medlemmer. **Thomas Willer** siger:

– Det mest vellykkede – hvordan måler man det? Vi har været gode til at tage risici og handle på det, vi har oplevet, at Gud har talt til os om. Det bedste er jo, at vi fik rykket på det, vi oplevede som Guds tiltale. Jeg vil hellere tale om det modigste, vi har gjort. For tre år siden erkendte vi, at vi ikke nåede ud til københavnere. Derfor valgte vi at have færre gudstjenester for at få tid til at gøre en forskel i København. Det har givet problemer, men samtidig har vi også oplevet at nå mange mennesker med Guds kærlighed og ikke blot tale om det.

– Vi skulle have ventet med gudstjenesterne og i stedet sørget for at skabe en god discipelskabskultur. Gudstjenester skaber ikke nødvendigvis discipelskab. Derudover har vi begået fejl, hvor vi er kommet til at såre mennesker. Eller vi har taget nogle store chancer. Det er tåbeligt at bruge 40.000 kr. på en event, hvor der dukker to mennesker op.

– Et godt råd til dem, der skal plante en ny menighed: Gør det! Selvom det er hårdt, så er det også fantastisk. Men gør det kun, hvis du oplever Guds kald til det, ellers bliver det for hårdt. Man skal have et godt team og en god mentor, man altid kan ringe til.

Det er skønt at føle sig velkommen

I Brovst er der kun én frikirke tilbage, nemlig Baptistkirken. For nogle få år siden var der tre. Men Pinsekirken og Missionsforbundets kirker er bukket under for den affolkning af »udkantsdanmark«, der er sket de seneste år.

Missionsforbundets menighed er dog ikke helt stoppet, men kirken – Zionkirken – er sat til salg, og ledelsen har valgt at standse aktiviteterne. Baptistkirken overvejede også situationen, men valgte at renovere kirken og fortsætte.

[≡] Birte Agerdal

[🗣️] Kristian Kiel

På et tidspunkt var der seriøse samtaler om at lave en fælles frikirke, men planerne lod sig desværre ikke realisere. Missionsforbundet og baptistkirken valgte at fortsætte samarbejdet. Man fandt det dog nemmere at leve »papirløst« end at blive formelt sammensmeltet! Nu er der så ikke længere så meget at smelte sammen.

Den nye situation med kun én frikirke har betydet, at der nu er kommet en del nye kirkegængere fra de to tidligere frikirker i baptistkirken. *baptist.dk* har sat et par stykker af disse kirkegængere stævne, nemlig Hans-Jørn Levisen fra Missionsforbundet og Poul Iversen, der har været med i baptistkirken i mange år.

Hvad er jeres personlige indtryk af situationen?

Midt under en tordenbyge tager Hans-Jørgen og Jette plads på Poul og Kirstens hyggelige terrasse og snakken går lystigt, som blandt gamle venner. Under taget her er der alt andet end tordenstemning. Der er ingen tvivl om, at der allerede eksisterer gode bånd mellem de to par.

Noget af det første, Hans-Jørgen og Jette pointerer, er da også: »Vi føler os rigtig hjertelig velkomne i baptistkirken, og det har vi følt lige fra første dag, vi havde de fælles gudstjenester, som vi jo begyndte med for lang tid siden. De seneste måneder har der ikke længere været grobund for samarbejdet med gudstjenester på skift i de to kirker, fordi kræfterne ikke har været til det. Så er det dejligt,

at vi fortsat må komme og også føle os hjemme i baptistkirken!«

Poul og Kirsten siger straks: »Hver gang, vi ser nogen af jer, der kommer fra vore tidligere nabokirker, er det som at se familien. I hører til i vores kirke også!«

Men I kommer jo med hver jeres baggrund?

»Ja, og med hver vore traditioner, og de er svære at ændre. Vi kan jo godt lide det, vi hver især står for. Men en total indgroet baptist eller »missionsforbunder« kan også være svær at udholde«, siger Hans-Jørn og Poul samstemmende. »Det vigtigste er jo trods alt ikke, hvordan vi tjener og tilbeder, men *hvem* vi tjener og tilbeder. Og de unge er ligeglade med, hvilket navn der står over kirkedøren, når bare de føler sig velkom-

» Fremtiden, tror vi, hænger sammen med de kvoteflygtninge, der er kommet til byen. «

men og får et godt budskab med hjem. Det kan vi mere modne lære noget af!»

Har det været svært at finde sammen?

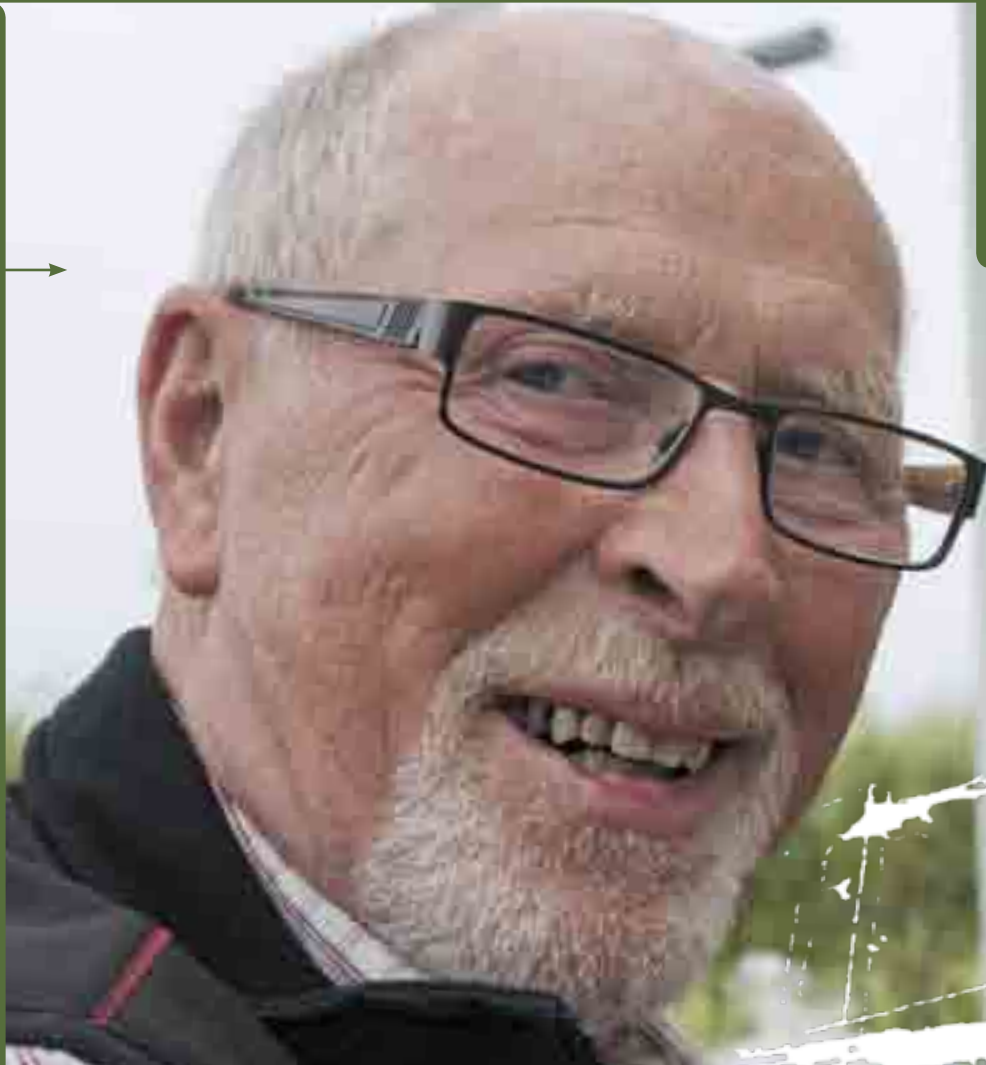
»Nej, det synes jeg egentlig ikke«, siger Hans Jørn, »men nu har vi jo også arbejdet sammen længe og på den måde gradvis tilpasset os hinanden. Når det kommer

til stykket, er der langt mere, der forener, end der skiller. Selv tror jeg meget på de kristnes enhed.«

Hvordan ser fremtiden ud for frikirkelivet?

»Kigger vi på vore menigheder, er vi jo blandt de yngste, selv om vi er i »efterløns-alderen«,« siger de to samstem-

mende. »Men heldigvis er andre kommet til! Fremtiden, tror vi, hænger sammen med de kvoteflygtninge, der er kommet til byen. Foreløbig er en gruppe nepalesere blevet meget trofaste kirkegængere. Mange fra menigheden tager sig også af disse nye danskere. Der har været dåb og holdes gudstjenester specielt for dem. →

» De unge er ligeglade med, hvilket navn der står over kirkedøren. «

Men de deltager også på lige fod med de etniske danskere hver søndag«.

»Desuden er fremtiden også det familiekor, der er oprettet, faktisk med en ung dygtig korleder fra Missionsforbundet. Vi har også et ønske om at nå ud til andre flygtningegrupper og selvfølgelig også andre mennesker i Brovst og omegn. Og

så er det jo også lidt betryggende at vide, at det med alderssammensætning altid vil bølge lidt op og ned!«

Det var tid for mig til at tage afsked med Hans-Jørn og Poul og deres ægtefæller – men deres samtale var på ingen måde forbi! Og deres fælles fremtid, tror jeg, også tegner godt!

Baptistkirken Brovst

Baptistkirken – kirkebygningen – blev bygget i 1912, og derfor fejres 100 års fødselsdag i en nyrenoveret kirke søndag den 18. november. Her vil borgmester Mogens Gade tale over emnet: *Kirkeliv i Brovst, dets betydning for egnen og kommunen i fortid, nutid og fremtid.*

Kirke i en opbrudstid

– interview med Stuart Murray

Er der en fremtid for kirken i Europa? Vi har set en betydelig tilbagegang i antallet af kirker og kirkegængere i Nord- og Vesteuropa. Aldersgennemsnittet stiger, og kirkernes rolle i samfundet forsvinder. Hvad betyder disse alvorlige ændringer for, hvordan vi skal være kirke i dag og i fremtiden? *baptist.dk* har mødt teolog og forfatter Stuart Murray til en samtale om fremtidens kirke.

[☰] Lasse Åbom

[☐] Kurt Bøgsted og privat

»Ja, jeg tror bestemt, der er en fremtid for kirken i Europa«, begynder Stuart Murray, da vi sætter os i et stille hjørne under Sommerstævnet i Mariager. Han har netop undervist på Platform-scenen. På trods af sin skarpe indsigt i kirkens udfordringer i det 21. århundrede bevarer han optimismen og gåpåmodet på kirkens vegne: »Jeg tror godt nok ikke, vi har nået bunden endnu. I de kommende år tror jeg fortsat, vi vil se nedgang, og vi vil nok også se institutioner og kirkesamfund kollapse. Vi er midt i en opbrudstid. Men på et tidspunkt vil vi lære at leve i det her nye landskab. Vil lære at være et kreativt mindretal og på den måde blive et missionalt folk igen.

Jeg er overbevist om, at det er dér, vores fremtid som kirker ligger«.

Hvordan ser det landskab ud?

Først og fremmest ser det forskelligt ud. Jeg tror ikke, der er én model for fremtidens kirke, som passer for alle. Jeg tror, det er noget, vi skal i gang med at udforske og opdage. Derfor opmuntrer det mig meget at se, hvordan man eksperimenterer med nye måder at være kirke på – både i spændende menighedsplantninger og i ældre og etablerede kirker, der vover sig ud på dybt vand og giver plads til eksperimenter og nytænkning. Nye menighedsplantninger alene kan ikke bære den forandring, der er nødvendig. De ældre og etablerede kirker må også følge med. Ofte ser vi, at en menighedsplantning kan

fungere som et frirum og laboratorium, der kan være til stor inspiration for andre etablerede menigheder.

Du har været engageret i menighedsplantning i mere end 15 år gennem »Urban Ekspression«. Hvad har I lært i den proces?

Vi har lært, at det tager lang tid! De lokalområder, vi arbejder med, har nogle af de mest afkristnede kulturer i Europa. Det er steder, hvor folk ikke har været i en kirke i de seneste tre eller fire generationer. De kender intet til kirken og troen, og de er meget mistroiske i forhold til, at nogen kommer ind udefra og begynder at lære dem noget.

Det var vigtigt for os at begynde et arbejde i de her meget vanskelige og

» Kirken er nødt til at slå rod i kulturen. Vi kan ikke bare komme med vores plan for, hvad en kirke er og invitere folk med. «

» Der bliver godt nok også talt tro på stedet, men det er så meget større end det. «

socialt belastede områder, fordi vi er optaget af social retfærdighed, men også fordi vi sagde til os selv, at vi vil lære noget, vi kan bruge i fremtiden. Hvis vi kan plante menigheder her, så kan vi gøre det alle steder. Kirken er nødt til at slå rod i kulturen. Vi kan ikke bare komme med vores plan for, hvad en kirke er og invitere folk med. Det er en meget mere langsom proces, hvor vi forsøger at opdage, hvad Gud allerede er i gang med at gøre i området og støtte op om det. Det kan godt være svært at genkende, men vi opdager igen og igen, at Gud er i gang, og vores opgave er at arbejde med på det. Så det er en meget anderledes strategi end bare at komme og plante vores flag. Vi arbejder meget langsomt med at opbygge relationer, skabe tillid og være et fællesskab.

Der må ligge en noget anden forståelse af, hvad kirke er, bag den strategi – hvordan tænker I kirke?

Vi baserer os på værdier snarere end læresætninger og teologi. De grupper, vi sender ind for at plante menighed, kan have en meget forskellig teologi, men alle i gruppen er forpligtede på vores grundlæggende

værdier. Det er dem, der holder sammen på gruppen, og det er dem, vi forsøger at plante i de områder, vi rykker ind i.

Hvad er det for værdier?

I virkeligheden er de meget enkle. Vi taler om ydmyghed, fællesskab og kreativitet, som det grundlæggende for alt, hvad vi gør. Vi er især inspirerede af den anabaptistiske tradition, men de blev jo også kaldt en ny munkeorden for lægfolk, så på den måde er der tråde tilbage til munkene og den tidlige kristendom.

Er det nok til at være kirke?

Ja, det har vi erfaret. Selvom vi er en lille gruppe, så kan man gøre et stort indtryk, hvis man er dedikeret til sine værdier. Men det er en kirke, der ser meget anderledes ud end det, vi er vant til.

Et af de nyeste eksempler på, hvad vi synes er kirke, er en af vores grupper, der påtog sig at opføre en legeplads i fællesskab med de lokale indbyggere. De tog et forladt og misligholdt stykke jord og forvandlede det til en spændende eventyrlegeplads, en friplads for børn og voksne i lokalområdet. Det er jo ikke en kirke i

traditionel forstand. Der bliver godt nok også talt tro på stedet, men det er så meget større end det. Legepladsen fungerer som samlingsplads for hele lokalområdet, og den er et tegn på, at de kan gøre noget positivt, når de står sammen om det. Den er en historie om at lykkes og at sprede glæde og heling til noget, der var gået i stykker. Er det ikke, hvad Guds Rige i bund og grund handler om?

Fakta | Stuart Murray

Stuart Murray er engelsk forfatter og underviser. Han har været med til at grundlægge Urban Expression, en missionsorganisation, der planter kreative menigheder i socialt belastede boligområder i Holland og Storbritannien. Desuden er han medstifter af The Anabaptist Network, et netværk af mennesker, der inspireres af den anabaptistiske tradition. Stuart Murray har blandt andet skrevet bøgerne: »Church after Christendom« og »The naked Anabaptist«.

Læs mere på www.urbanexpression.org.
uk og www.anabaptistnetwork.org uk

Vi prioriterer spirende liv

Det er et af livets vilkår, at vi hverken har alle de kræfter eller alle de penge, der skal til for at udrette alt det, vi gerne vil. Det kender de alt til i Købnerkirken på Amager. De arbejder på at prioritere deres indsats og med omhu vælge, hvilke aktiviteter de skal satse på.

[≡] Silas Anhøj Soelberg

[📷] Flickr

»Vores vision er, at mennesker i dag skal lære Jesus at kende gennem Købnerkirken fællesskab,« fortæller Jan Kornholt, præst i Købnerkirken.

»Men nutidens men-

neske kan ikke finde sig til rette i kirkens gamle kultur og mange af dens traditionelle aktiviteter. Derfor må vi prioritere menighedens ressourcer i forhold til visionen,« siger han. »Vi har påbegyndt nye aktiviteter, og vi har stoppet nogle af de gamle aktiviteter. Købnerkirken er en gammel og lille menighed med store planer. Vi er derfor tvunget til at være meget skarpe, når vi prioriterer vores indsats.«

Underholdning eller mission

En af de aktiviteter, som Købnerkirken valgte at droppe, var Kulturcaféen.

Caféen krævede en del kræfter fra menigheden, men den levede ikke op

til sit formål. »Formålet med kulturcaféen var at åbne kirken mod det omgivende samfund på Amager med kulturelle aktiviteter for alle kulturinteresserede – ikke blot kristne«, fortæller Jacob Anhøj, som var den ansvarlige for Kulturcaféen i Købnerkirken.

Det var en bekostelig aktivitet for kirken at drive Kulturcaféen. Der skulle betales honorarer til foredragsholdere, musikere og kunstnere. Der blev også serveret aftensmad for et symbolsk beløb i forbindelse med caféen. »Selvom gæsterne betalte entré, var caféen en underskudsforretning for kirken. Men det var ikke et problem i sig selv,« fortsætter Jacob Anhøj.

» Vi må som kirke hele tiden evaluere og prioritere. «

– Jan Kornholt

»Vi kunne sagtens have holdt Kultur-caféen kørende, selvom den gav underskud. Det var jo et missionsprojekt, og den slags koster penge. Problemet var, at de, som dukkede op i caféen, stort set alle havde tilknytning til kirken i forvejen. Der var ikke meget mission i caféen, og det syntes vi ikke, kirkens midler skulle bruges på. Der var andre aktiviteter, vi gerne ville bruge kræfter på«, siger han.

Nye aktiviteter og ombygning i stedet

Købnerkirken har nu prioriteret ressourcerne anderledes. »Vi bruger mange ressourcer på kirkens tre gospelkor. Næsten 200 mennesker i alle aldre kommer ugentligt til korøvelse, så den prioritering er helt rigtig. Vi bruger også penge på fornyelse af musikken ved vores gudstjenester.

Vi har ansat både pianist og lovsangsleder,« fortæller Jan.

»Og så er der vores helt store projekt med ombygningen af kirken. Det kræver mange penge og opbakning fra menigheden. Kernen i ombygningen er en non-profit café med direkte adgang fra det nye torvemiljø på Skotlands Plads. Caféen skal have åbningsdagligt, drives af frivillige og give overskud til sociale projekter i kvarteret.«

Prioriteringen skal fortsætte

Men man er i Købnerkirken ikke færdige med at prioritere. Der skal fortsat træffes nye valg om fornyelse af det, som ikke lever op til menighedens vision, fortæller Jan Kornholt.

»Vi må som kirke hele tiden evaluere

» Der var ikke meget mission i caféen, og det syntes vi ikke, kirkens midler skulle bruges på. «

– Jacob Anhøj

og prioritere. Hvis vi ikke gør det, kører vi bare i tomgang og risikerer, at kirken bliver en ghetto isoleret fra samfundet. Det, vi laver nu, kan vise sig om nogle år at have mistet sin berettigelse. Eller der kan vise sig nye muligheder for at lave noget endnu bedre, end vi kan forestille os nu. Det er med at være vågen og prioritere rigtigt.«

Gør døren høj – Gør porten vid

[≡] Annette Grarup

[📷] Flickr

Gør døren høj – gør porten vid ... så **de** kan komme **IND**,
der har en anden etnisk baggrund
der har en anden religiøs eller politisk overbevisning
der er »kantede«, »skæve« eller anderledes

Gør døren høj – gør porten vid ... så **vi** kan komme **UD**,
der helst vil betragte troen som noget privat
der helst ikke vil skille os ud fra mængden
der mener at ha' vort på det tørre

»Løft jeres hoveder, I porte,
løft jer, I ældgamle døre,
så ærens konge kan drage ind.
Hvem er han, ærens konge?
Hærskarers Herre, han er ærens konge!«
Salme 24:9-10

Gør døren høj – gør porten vid ... så Han – ærens Konge – kan
komme ind og
være med i snakken om farver til væggene i kirkesalen?
være med i snakken om stole kontra kirkebænke?
være med i snakken om, hvor mange gange om ugen kirken skal
holde åben?

Gør døren høj – gør porten vid ... så Han – ærens Konge – kan
komme ind, han som sagde:
»Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage«.

Jøderne blev rasende, for de troede, det var deres elskede kirke-
bygning, han talte om.
Men det var sin krop – sit offer, sig selv, Jesus talte om.
Og da »templet« (Jesus Kristus) var revet ned, opstod et nyt
tempel:
Et tempel bygget af levende stene.

Gør døren høj – gør porten vid ... så han kan komme ind og
nedbryde skillelinjen mellem »dem« og »os«!
nedbryde skillelinjen mellem »indenfor« og »udenfor«!
få os til at forstå, at en åben kirke er identisk med åbne hjerter,
åbne hjerter over for Gud og over for hinanden!

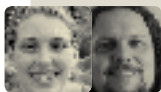
Lad os gøre rammerne åbne, smukke og vide, men dét i sig selv
gør ikke disciple.

Disciple »fødes« i mødet med kristne, der har et åbent hjerte.

Vi gør Jesus relevant

» En undersøgelse viser, at mellem 70% og 90% af børn fra kristne hjem vælger troen på Jesus Kristus fra. «

[≡] Maria Klarskov
og Viggo Klausen
[☐] Private

Hverdagens trosliv i hjemmet er noget af det vigtigste, når børn og unge beslutter, om de fortsat vil være kristne som voksne. **baptist.dk** har mødt Viggo Klausen fra Det Norske Misjonsforbundet – UNG til en snak om hverdagstrosliv og discipelpulsslag.

Hvad var det i Misjonsforbundet i Norge, der inspirerede til at fokusere på troslivet i hjemmene?

Det, som vækkede os i vores arbejde, var en studietur til en konference i USA i 2007. Her hørte vi et foredrag med statistik omkring børn fra kristne hjem, som bliver i kirken som voksne, og børn fra kristne hjem, som vælger kirken fra som voksne. En undersøgelse viser, at mellem 70% og 90% af børn fra kristne hjem vælger troen på Jesus Kristus, Bibelen

som autoritet i deres liv og en fast menighedstilknytning fra, før de fylder 20 år. Det var virkelig et wake up call for os.

Hvorfor var det vigtigt at lave nogle ressourcer til familier og til brug i hjemmet?

Undersøgelserne, som vi blev præsenteret for, peger på flere grunde til, at børn og unge vælger troen fra. Den væsentligste er, at børn observerer de voksne i hjemmet og på baggrund af det, de ser i hjem-

met, danner deres meninger om tro og kirke. Mange observerer ikke forældrenes aktive hverdagstro, fordi forældrene ikke viser børnene, at den findes. Mange af børnene oplever dobbeltmoral i hjemmet, fordi nogle ting er vigtige om søndagen og ved andre kirkelige anledninger, men ikke spiller en stor rolle til daglig. Desuden viser undersøgelsen, at under 10% af de kristne hjem jævnligt praktiserer bøn eller anden åndelig aktivitet, såsom sang, bibellæsning eller trossamtaler. Mange børn fra kristne hjem oplever simpelthen ikke Jesus som relevant i deres families hverdag.

Oplevede I en form for krise omkring børnefamilier i menighederne?

Egentlig ikke da vi tog af sted. Under foredraget sad jeg og tænkte, at undersøgelserne jo var baseret på amerikanske tal. Heldigvis stod det ikke helt så slemt til hjemme i Norge. Men så sagde foredragsholderen: »Hvis denne udvikling fortsætter her i USA, kommer vi til at være ligesom dem i Europa!« Da sank jeg og

» *Mange børn fra kristne hjem oplever simpelthen ikke Jesus som relevant i deres families hverdag.* «

følte pludselig, at vi måtte handle hurtigt. I årene herefter har vi desværre ofte oplevet, at tallene fra USA matcher vores norske situation meget godt. Flere af vores egne børn vælger kirken og troen fra, end nye vælger kirken og troen til. Det kan vi ikke leve med, og derfor er det blevet vores første prioritet på hjemmemissionsområdet at lave arbejde, som retter sig mod hverdagstroslivet i hjemmene. Det er blevet til det, vi kalder Levende Tro.

Hvad går Levende Tro ud på?

Levende Tro handler dybest set om at inspirere til discipelskab. Som kristne må vi være disciple af Jesus, og det gælder hele livet. Vores børn skal gerne lære discipelskab både derhjemme og i kirken. Her er vi begyndt at tale om noget, vi kalder discipulpslag. Det er pulsslag, som er nødvendige for at holde discipelskabet ved lige – bøn, bibel, tjeneste, fællesskab, musik, bekendelse og lignende. Vi må lære at dele disse discipulpslag med hinanden i hjemmene, for at hverdags-troslivet kan opleves af vores børn.

Hvordan starter man op hjemme i sin egen familie og i menigheden?

Levende Tro indbefatter alle dele af menigheden, helt fra lederskabet og ud i det enkelte hjem. Vi opfordrer menigheden til at danne en Levende Tro-gruppe, som

kigger på, hvordan kirkens aktiviteter bidrager til discipelskab hos børnene og de unge. De kan stille spørgsmål som: »Bliver børnene og de unge inviteret ind i discipelskab igennem vores aktiviteter og hvordan?« og »Udruster vi hjemmenes åndelige ledere (forældrene, bedsteforældrene) godt nok i forhold til målet om den enkeltes discipelskab i menigheden?« Arbejdet med Levende Tro er nødt til at starte i menigheden, men Levende Tro skal leves derhjemme.

Kan du give nogle konkrete råd til forældre, som gerne vil dele troslivet med deres børn?

Vi tager ofte udgangspunkt i 5. Mosebog, kapitel 6, vers 4-7.

Her bliver vi allerførst mindet om, at vi forældre skal elske Gud. Vi må selv begive os ind i discipelskabet for at kunne invitere vores børn og unge med. Når vi øver os i discipelskab, kan det både ske hjemme, ude, på vej i seng og når vi står op. Helt konkret kan det handle om at skabe nogle gode ritualer derhjemme fx bordbøn eller -sang (hjemme), bøn før og under rejser (ude), aftenbøn og samtaler om dagen (på vej i seng) eller morgenbøn og bibellæsning, inden alle er ude af døren om morgenen (når vi står op). Det er vigtigt at sætte det åndelige indhold ind i den rytme, de fleste børnefamilier i forvejen har.

A man with long, curly brown hair and a beard, wearing a black t-shirt, is pointing his right index finger directly at the camera. He has a slight smile and is looking towards the viewer. The background is a simple room with a white wall, a black chair on a tripod stand, and a window with a white frame. The lighting is bright and even.

» Vi må selv begive os ind i discipelskabet for at kunne invitere vores børn og unge med. «

Fakta | Viggo Klausen

Ansatt i Det Norske Misjonsforbund som omreisende præst for børn og familier. På Sommerstævnet i Mariager i uge 30 delte han erfaringer fra Det Norske Misjonsforbunds ungdomsorganisation UNGs hjemmemissionsarbejde med at styrke hverdagstroslivet i hjemmene og i familierne.

Cafépenge til Rumænien

Igen i år stod Lisa Lykke Nielsen for caféen på Sommerstævnet.

[ ] Lisa Lykke Nielsen – Bente Jensen

»At arbejde i cafeen er for mig en spændende opgave«, fortæller Lisa. »De sidste uger op til stævnet har røremaskinen i mit køkken været på overarbejde, og jeg har været rundt hos venner og naboer for at låne fryserplads. Hjemmesidens opfordring til at donere en kage har ligeledes givet os mange kager. Vi har i år udvidet sortimentet, så der er mere at vælge imellem end bare kaffe og kage.«

Men cafeen er meget mere end at brygge kaffe ...

»Det er hyggeligt at møde nye og gamle venner og at møde en masse nye, glade mennesker. Der har altid været en rigtig god stemning i cafeen, også selv om køen ind imellem er lidt lang. I år har cafeen givet et overskud på godt 32.000 kr. Overskuddet går til børn i Rumænien. Dorthe og Cornel, som bor i Rumænien, var med på stævnet og fortalte om deres arbejde i de fattige områder. TAK til alle jer kaffeglade folk. Vi ses næste år!«

Døbte

Odense

27.05.2012: Eline Hyrup, f. 23.07.1998
27.05.2012: Boi Dieu, f. 24.04.1962
27.05.2012: Jonas Dieu, f. 01.01.1998
27.05.2012: Jan Njiri, f. 11.01.1998

Roskilde

08.04.2012: Tommy Nielsen, f. 08.04.1950
10.06.2012: Markus Jakobsen, f. 20.02.1990
10.06.2012: Tina Håkansson, f. 29.03.1989

Svendborg

03.06.2012: Rem Cin Par Van Khawng, f. 01.02.1994
03.06.2012: Ngun Tha Zing Van Khawng, f. 27.06.1996
03.06.2012: Simon Hing, f. 31.08.1997

Østervrå Baptistmenighed

27.05.2012: Louise Marie Kristensen, f. 26.12.1996
27.05.2012: Josva Daugaard-Hansen, f. 28.06.1999

Døde

Bornholm

Finn Olaf Jensen, født 04.02.1939, døbt i Rønne 06.09.1959, døde 06.06.2012.
Jørn Munch Jensen, født 10.06.1932, døbt i Rønne 09.04.1950, døde 21.06.2012.

Frikirken Brønderslev

Martine Marie Berg, født 22.05.1928, døbt i Brønderslev 07.03.1965, døde 08.06.2012.

Frederikshavn

Knud Madsen, født 13.06.1933, døbt i Brovst 13.12.1947, døde 19.07.2012.

Hjørring

Villy Jensen, født 13.03.1936, døbt i Frederikshavn 26.06.1949, døde 29.06.2012.

Karmelkirken

Walther Christoffer Pedersen, født 08.01.1926, døbt i Skej, Midtjylland 21.11.1943, døde 18.05.2012.
Ejvind Pedersen, født 05.06.1937, døbt i Karmelkirken 27.08.1972, døde 21.06.2012.

Korskirken

Povl Storgaard, født 19.06.1926, døbt i Vrå Baptistkirke 30.06.1940, døde 11.07.2012.

Kristuskirken, Kbh.

Gunhild Hauge, født 01.08.1915, døbt i Kristuskirken 20.11.1927, døde 16.06.2012.

Lyngby

Grethe Abildsø, født 06.01.1935, døbt i Hjørring 07.05.1950, døde 07.05.2012.
Elsa Brieghel Henriksen, født 13.11.1935, døbt i Fredskirken 21.09.1952, døde 23.05.2012.
Eva Minna Jensen, født 26.01.1918, døbt i Slagelse 19.03.1933, døde 06.06.2012.

Midtjylland

Aage Hedemand Jepsen, født 15.09.1909, døbt i Givskud 18.05.1924, døde 14.05.2012.

Pandrup-Birkelse

Jens Peter Larsen, født 13.11.1926, døbt i Rønne 07.12.1941, døde 13.06.2012.

Roskilde

Ole Richardt Flemming Westergaard, født 26.06.1928, døbt i Thylands menighed 23.08.1942, døde 20.05.2012.

Svendborg

Ruth Gundhild Rasmussen, født 06.01.1937, døbt i Svendborg 19.05.1991, døde 08.05.2012.

Århus

Ruth Elisa Jensen, født 21.01.1924, døbt i Aalborg, Bethel 23.02.1941, døde 12.04.2012.

To generationer taler ud

– Hvorfor tager du på Sommerstævne?

På Sommerstævnet i Mariager mødes unge og gamle, børn, midaldrende og teenagere til en uge fyldt med fællesskab og Gud. Men hvorfor tager man af sted, og hvad betyder det for ens personlige spiritualitet at være på Sommerstævne? *baptist.dk* har sat to generationer stævne til en samtale om, hvad Sommerstævnet betyder for dem.

[≡] Lasse Åbom

[📷] Kurt Bøgsted

Jeg møder Cecilie Mølbæk og Lisbeth Nielsen i stævnets café, hvor Lisbeth er frivillig hjælper. Cecilie har for et øjeblik fri fra sin tjans som leder på ungdomslejren One. Vi sætter os sammen, mens børn og voksne farer forbi os på jagt efter kaffe, is eller den næste nye oplevelse.

Hvorfor er I med på stævnet?

Cecilie: For mig er det meget vigtigt at være i Mariager. Her bliver der ikke stillet spørgsmålstejn ved min tro, jeg skal ikke forsvare den, men jeg kan være tryk, fordi jeg ved, at andre her tænker det

samme som mig. Her kan vi tale om tro og Gud, uden at det er sært og uden at skulle forklare alt hele tiden. Det er rart at opleve at være normal engang i mellem, når man ellers er vant til at være anderledes i hverdagen på grund af sin tro.

Lisbeth: Det er også vigtigt for mig at møde mennesker, at se gamle venner og møde nye ansigter. Det er ligesom at være en stor familie og møde hinanden til familiefest en gang om året. Det er ikke så meget, jeg får tid til at gå til møder og undervisning, fordi jeg har så meget at gøre, men det er vigtigt for mig at være her og få snakket med folk.

Betyder det noget for jeres tro?

Lisbeth: Ja bestemt. Det er som om, man bliver løftet lidt af at være her. Man får gejst og mod på det hele igen.

Cecilie: Det betyder meget for min tro at være med. Det hjælper til, at jeg får troen med i mit liv. Jeg er ikke særligt god til at få Gud med i min hverdag, så bliver det kun til en bøn om aftenen eller sådan noget, men det er fedt, at her kan jeg fokusere og få arbejdet med nogle af de ting, jeg ikke når i løbet af året.

Kan det ikke blive noget af en boble at gå i her?

Lisbeth: Jo, men det er en boble, der er god og tryk.

Cecilie: Jo, jeg kan bare godt lide, at man lukker sig inde og kun fokuserer på sin tro. Det er vigtigt at have plads til også at gøre det og at kunne føle sig tryk i det. Så det er lidt en boble, men det har jeg absolut intet imod, når det kun er en uge om året.

Hvad nu hvis man var på Sommerstævne hele tiden?

Cecilie: Ja, så ville jeg blive sindssyg! Jeg kan godt klare små mængder af prædikener om, hvor fantastisk Gud er, og hvor godt det hele er, men jeg ved jo, at der også kan ske onde ting i verden, og det er vi måske ikke så gode til at anerkende her. Det er ok, når vi bare er sammen i en uge, men hvis man hele tiden skulle lukke øjnene for virkeligheden – det ville jeg ikke kunne klare, så ville jeg gå amok.

Lisbeth: Sådan er vi så forskellige. De gange, jeg får tid til at gå med til nogle møder og får noget »stoppet ind«, så føler jeg mig virkelig lettet. Det nyder jeg. Men det er svært, når man kommer hjem, for så falder det hele til jorden. Det kan være svært at komme hjem og dele det i menigheden. Hvis man ikke selv har været her, så er det svært at forstå, hvad der sker.

Cecilie: Ja, det er fedt i en lille dosis at høre om, hvor stor en forskel man kan gøre i verden, og hvor gode vi er. Men jeg ved jo også, at lille jeg ikke kan redde hele verden. Jeg kan ikke gå og være god og perfekt hele tiden. Jeg er faktisk også ond engang i mellem! På stævnet kommer man næsten til at tro, at man kan være god hele tiden.

Hvordan bliver det så at komme hjem? Er det hårdt, når hverdagen rammer igen – eller er det en befrielse?

Lisbeth: Jeg synes nogle gange, det kan være deprimerende at komme hjem. Her er man blevet fyldt med energi, og så kommer man bare hjem til det samme trummerum. Så tænker man: »Åh nej – der sker ikke noget!«

Cecilie: Ja, jeg har også altid fået helt vildt meget gejst og lyst til at gøre noget. Så de første måneder tænker jeg over alt, hvad jeg gør, og jeg vil gerne have gang i noget i kirken – både søndagsskole og ungdomsarbejde. Selvom jeg elsker at være heroppe, så er der også en eller anden glæde ved at komme hjem og komme i gang med at bruge det, man har lært.

Hvordan er det at komme hjem til menigheden og gå fra at være et stort fællesskab til den lille menighed igen?

Lisbeth: Det kan godt være svært, især hvis det kun er en lille gruppe fra menigheden, der har været afsted, så er det svært at bringe gejsten videre.

Nu er I begge to engageret i at lave noget her, hvad betyder det for oplevelsen af stævnet?

Lisbeth: Ja, det er en arbejdslejr! Men det er da dejligt at lave noget. Dem, der ikke melder sig til en opgave, snyder virkelig sig selv for noget! For det er virkelig skønt at være med i et arbejdsfællesskab og møde mennesker på en ny måde. Man får så mange bekræftelser af, at det er godt, det man gør.

Cecilie: Ja, det er fedt at komme herop og få lov at bruge sine evner som leder. Vi har ikke så meget ungdomsarbejde i Århus, så det er godt at komme herop og få lov at lave noget.

Fakta

Cecilie Mølbæk er 19 år og bor i Århus. Til daglig er hun en del af Århus Baptistkirke.

Lisbeth Nielsen er 59 år og bor i Nørresundby. Hun er gift med Bjarne og sammen har de 3 voksne børn. Lisbeth er medlem af Nørresundby Baptistkirke.

Glimt fra Landskonferencen i Mariager

Landskonferencen indledtes i år med en gudstjeneste, hvor navnene på de trosfæller, der er afgang ved døden i det forgangne år, blev oplæst – efterfulgt af navnene på dem, der i samme periode er blevet en del af vort kirkesamfund gennem dåb. En stemningsfuld stund, der blev understreget af Jesper Møller-Hansens smukke solosang.

[ ] Bente Jensen

[ ] Kurt Bøgsted

Målet er en sejrskrans

»Ved I ikke, at de, der er med i et løb på stadion, alle løber, men kun én får sejrspisen? Løb sådan, at I vinder den!« Sådan lød det formanende fra BaptistKirkens formand, Mogens Andersen, med et citat fra Paulus' 1. brev til Korintherne.

Og han fortsatte: »Jeg bliver fascineret af at høre om atleter, der satser al deres tid og penge på deres sport. Det får mig til at overveje, hvad det er, jeg

brænder allermost for! Vort mål er en sejrskrans, der aldrig visner, et evigt liv sammen med Jesus. Så lad os da arbejde målrettet og energisk på at give Gud førstepladsen i vore liv og give velsignelsen videre til alle dem, der endnu ikke har mødt Jesus.«

De fire oplæg til mission drøftes af deltagerne under kaffen.

Orden i økonomien

Ulla Holm, der er BaptistKirkens regnskabsfører, gav os denne gode nyhed: »Stabilitet i økonomien, budgetter, der følges, og en god likviditet – dette er referentordene til jer, der skal fortælle om vores fælles økonomi i menighederne«.

Økonomien er i en stabil gænge med indtægter på knap 8 mio. og et overskud på 240.000 i 2011. Basisbidraget fra menighederne ligger på 99 % af det budgetterede. Det er vist ikke set før? Erik Søndergaard, der efter fem års tro tjeneste stopper i ledelsen, gennemgik status og oplyste, at egenkapitalen nu er på 9,6 mio. kr.

Et spørgsmål til regnskabet afslørede en ny praksis fra SKAT, når det gælder fradrag for gaver. En af vores nye menigheder er blevet nægtet godkendelse, når det gælder fradrag for bidrag (§8A), fordi menigheden ikke tæller 50 medlemmer. Det er en sag, der må vække til eftertanke og handling!

Aflevering af kirkebøger

Landskonferencen drøftede endnu en gang »ministerialbøger« – der oftest kaldes »kirkebøger« – og besluttede, »at menighederne afleverer kirkebøgerne snarest muligt. Ledelsen bemyndiges til at føre forhandlingerne med myndighederne til ende og træffe de nødvendige aftaler, herunder en eventuel ændring af status fra anerkendt kirkesamfund til godkendt kirkesamfund«.

Søren P. Grarup oplyste, at ledelsen vil undersøge, om BaptistKirken efter

den nævnte aflevering fortsat kan være »et anerkendt trossamfund« – i stedet for at blive »et godkendt trossamfund« – men han tror ikke, det er muligt. Løsningen tegner til at indebære, at kirkebøgerne afleveres til Landsarkivet, der så fremover skal udskrive de få attester, der bliver brug for. Det blev understreget, at beslutningen om aflevering vil omfatte alle menigheder; det er ikke en lokal beslutning. Ledelsen fik det ønskede mandat med overvældende flertal.

Valg til ledelsen

Mogens Andersen blev genvalgt som formand med stort stemmetal. Han takkede for tilliden og oplyste samtidig, at dette bliver hans sidste periode som formand.

Andreas Højmark Andersen, Bethelkirken i Aalborg, blev nyvalgt til ledelsen sammen med Evelyn K. J. Amara fra International City Baptist Church i København.

Oplæg til mission

Fire dygtige medarbejdere står parat til at hjælpe menighederne med at planlægge deres missionsindsats. De redegjorde kort for deres ideer under følgende overskrifter:

Simon Skårhøj: *Kunsten at navigere i forskellighed.*

Jan Kornholt: *Fremtidens kirke.*

Thomas Willer: *Skal din menighed blive endnu bedre til mission og discipelskab?*

Poul Asger Beck: *Vejen – en fælles trosrejse.*

En beskrivelse af disse tilbud blev udleveret. De kan også findes på BaptistKirkens hjemmeside og rekvireres på Sekretariatet.

BaptistKirkens nye ledelse.

Menighed i fællesskab?

Er menigheden i dag blevet et socialt supplement til vores liv i samme grad som skakklubben? Skal vi helt nytænke menighedstanken? Eller måske ... måske skal vi vende tilbage til rødderne?

[≡] Michael Møller-Hansen

[📷] Flickr

Den første menighed »holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne« (Apostlenes Gerninger 2:42). De fik en fælles rytme og lod deres liv forme af fællesskabet. Et organisk fællesskab, der voksede frem fra et fælles ønske om at ændre verden. Menigheden blev deres udvidede familie. Og som de fleste har oplevet, så er det ikke uden komplikationer at være familie. Den første menighed var ikke perfekt. Der var folk, der snød hinanden, og nogle blev holdt udenfor pga. deres ikke-jødiske afstamning – men familien holdt sammen og var kirke, der forandrede verden.

Siden da udviklede menighederne sig og kom unægteligt til at se anderledes ud. At bo sammen hører i dag til sjælden-

hederne. Vi spiser sammen med dem fra menigheden, som vi kan lide og har noget til fælles med. Og for et moderne menneske er det at dele sine ejendele med andre ulogisk; det er jo mine ting, og dem har jeg gjort mig fortjent til.

Laver vi i dag kirke i stedet for at være kirke?

Jeg længes efter ægte fællesskab, og jeg længes efter at se verden blive forvandlet af de gode nyheder. Men hvis min verden har mig selv i centrum, så skal jeg ikke regne med at se Guds rige komme nær. Vi må sætte Jesus og vores næste i centrum, så vi begynder at være kirke med den brogede familie, vi nu engang har. Vi må blive som den første menighed i dag, og åbne vores hjerter, vores liv og vores hjem for hinanden og for dem, der står uden for fællesskabet.

Der er sprækker og åbninger i kirkens mursten i dag. Men hvis der omkring os er folk, der er ensomme, og folk, der sulter og tørster såvel fysisk som åndeligt, så er det på tide at finde hammer og mejsel frem, og rive muren omkring os selv ned. Og måske... måske vil vi så se verden blive forandret på ny?

DANMARK

PP

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476

